

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne [datum] samosoudkyní
Mgr. Janou Janečkovou

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec], OSVČ, trvale bytem [adresa obžalovaného], okres [okres],

je vinen,

že dne [datum] v době od 9.00 hodin do 10.57 hodin v budově Okresního soudu v Bruntále při hlavním líčení v trestní věci vedené pod sp.zn. [spisová značka] proti obžalovanému [jméno] [příjmení], přestože byl řádně poučen podle § 106 trestního řádu a byl mu připomenut znalecký slib, vypověděl při svém výslechu jako znalec závěry ze svého znaleckého posudku z oboru silniční dopravy vypracovaného dne [datum] v [obec] pod [číslo] dále se v rámci své výpovědi na tento odvolával, přičemž jeho závěry byly vyhodnoceny odvolacím Krajským soudem v Ostravě dne 24. 11. 2015 pod č.j. [číslo jednací] jako nejasné a neúplné, když zejména ve svých závěrech kategoricky uvedl, že cyklistka [jméno] [příjmení] narazila do vozidla [příjmení] [jméno] [příjmení] a nikoli naopak, přičemž z jeho posudku vyplynulo, že [jméno] [příjmení] byla jedinou osobou, která mohla zabránit střetu, když u [jméno] [příjmení] žádné možnosti k odvrácení střetu neshledal,

přestože však bylo na základě revizního znaleckého posudku, který vypracoval Ústav soudního inženýrství VUT v [obec], zapsaný v seznamu znaleckých ústavů oddílu II., zjištěno, že

- znalec [celé jméno obžalovaného] nepoužil při vypracování svého znaleckého posudku všechny dostupné spisové materiály o předmětné dopravní nehodě, vycházel pouze z popisu události nastíněného obžalováním, fotodokumentace Policie ČR a záznamů z hlavního líčení u soudu,

- dospěl k závěrům o rychlosti vozidel, analyzoval nehodový děj a určil jedinou variantu střetu vozidel, ačkoli ani všechny dostupné materiály nebyly pro vyhodnocení průběhu dopravní nehody dostatečné a umožňovaly více variant řešení,

- ve svých závěrech nezmínil technicky přijatelné řešení, podle něhož [jméno] [příjmení] narazil do cyklistky [jméno] [příjmení], a dále neuvedl, že [jméno] [příjmení] mohl zabránit střetu vozidel, pokud by jel více vpravo, čímž by získal lepší výhled doleva, a mohl tak přerušit najíždění do křižovatky,

- v neposlední řadě pak na obrázku na straně 26 svého znaleckého posudku znázornil jízdní kolo čelně narážející do levého předního rohu vozidla [anonymizováno], ačkoli nejprve na straně 20 svého znaleckého posudku uvedl, že: „z polohy oděrek na rámu kola vyplývá, že v okamžiku kolize se kolo nacházelo předním kolem před automobilem“, tedy z technického hlediska podle objektivně zjištěných stop nejprve uvedl jinou střetovou pozici, než jakou dále pro své výpočty, simulace a závěry uvažoval,

tedy jako znalec podal hrubě zkreslený a neúplný znalecký posudek a před soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí,

čímž spáchal

přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku

a za to se odsuzuje

podle § 346 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti soudního znalce v oboru doprava na dobu v trvání 2 (dvou) roků.

Odůvodnění:

Skutkový děj soud zjistil z vyjádření znalců, z listinných materiálů a z výpovědi obžalovaného [celé jméno obžalovaného].

Obžalovaný se k trestné činnosti nedoznal. Namísto vysvětlení, z jakého důvodu neuvedl všechny možné varianty nehodového děje, si i v případě tohoto trestního řízení obžalovaný stále trval na tom, že jediné jeho vlastní řešení je správné a ani nepřipustil jinou možnost. K jednotlivým bodům obžaloby pak uvedl, že v nálezové části citoval policejní protokol o nehodě (vypracovaný 14 dní po nehodě), fotografie místa nehody, osobního vozidla, jízdního kola a plánek dopravní nehody. Dále měl k dispozici lékařskou zprávu poškozené [jméno] [příjmení] a výpovědi obžalovaného [jméno] [příjmení] a poškozené [jméno] [příjmení] u hlavních líčení. Znalecký posudek vypracoval až poté, co proběhla první série hlavních líčení. Naopak v nálezové části neuvedl protokol o výpovědi podezřelého [jméno] [příjmení] ze dne [datum] a úřední záznam o vysvětlení poškozené ze dne [datum]. Ohradil se proti tomu, že by vycházel pouze z popisu události nastíněné obžalovaným. Podklady, z nichž vycházel, obdržel v elektronické podobě od obhájce obžalovaného dne [datum] a soudu je předložil v tištěné podobě (č.l. 377-411). Tím chtěl deklarovat, že měl k dispozici veškeré podklady, pouze je ve svém znaleckém posudku neuvedl. Podle znalce oba účastníci u hlavního líčení vypovídali daleko podrobněji. Jedná se sice o subjektivní důkazy, k nimž se přihlíží až na posledním místě, ale pro znalce byly technicky přijatelné. Podle metodiky není znalec povinen do nálezové části uvádět veškeré podklady. Podle obžalovaného nevypracoval nepravdivý posudek, když i dle závěrů revizního znaleckého posudku jsou jeho závěry technicky přijatelné. [příjmení] byla na policii nahlášena až po několika dnech a nebyla ani nijak zadokumentována. Obžalovaný jako znalec sice nepracoval s podklady, které jsou

uvedeny v obžalobě, podle něj však neobsahovaly žádné skutečnosti, které by neobsahovaly výpovědi u hlavního líčení. Ani revizní znalecký posudek nebyl schopen zpracovat nehodový děj, neboť místo dopravní nehody nebylo známé. K závěrům o střetové poloze a rychlostem vozidla a cyklistky dospěl obžalovaný na základě objektivně zjištěných stop (otisky rukou cyklistky na kapotě vozidla a otěry rámové trubky bicyklu na rohu levého předního blatníku [příjmení]). Jiné podklady k dispozici neměl. I přesto si nedovede obžalovaný představit, že by mohl dospět k několika různým řešením. Obžalovaný provedl výpočet, který preferuje. Vypočetl i další dvě varianty (strana 26 až 28 posudku) a uvažoval, zda by to nemohlo být jinak. Přitom by však nemohlo dojít k tomu, že by cyklistka otiskla ruce na kapotu vozidla. Tyto další dva výpočty demonstrovaly dvě krajní varianty. Pak dospěl k závěru, že pouze jeho hlavní varianta je správná, neboť při ní cyklistka mohla dopadnout rukama do míst, která byla zadokumentována. Pokud jde o rychlosti, tak dle obžalovaného [jméno] [příjmení] téměř zastavil, zatímco cyklistka jela asi 15 km/hod. Dle výpovědi poškozené do ní [jméno] [příjmení] narazil a ona spadla na kapotu auta a pak skončila na zemi. Když spadla na kapotu, auto už stálo. Z toho znalec-obžalovaný dovedl nízkou rychlost [jméno] [příjmení].

Obžalovaný byl osobně přítomen až na dalším hlavním líčení, když podával svůj znalecký posudek. Osobně u výpovědi účastníků nehody nebyl, vycházel toliko z písemné verze. Dvě výše uvedené objektivní stopy považoval za dostačující. Každý z účastníků nehody ukazoval jiné místo střetu. Obžalovaný přesto tvrdil, že ví, v jaké pozici se střetli, ale ne pouze neví, kde. Možnost odvrácení střetu je tedy pouze v teoretické rovině. Podle znalce je evidentní, že řidič [anonymizováno] cyklistku přehlédl. Pokud před křižovatkou přibrzdil, pak to udělal jen proto, že přes zaparkovaný [anonymizováno] do křižovatky neviděl. Pokud by se v tom okamžiku díval doleva, mohl nehodě zabránit. Obžalovaný opakovaně uvedl, že střetová poloha je možná pouze jedna. Stejně tak si trval i na rychlostech, kterými oba účastníci provozu jeli.

K dotazu obžalovaný uvedl, že se do celého trestního spisu neřídil. Měl pouze podklady od obhájce, které považoval za dostačující. Podle něj nemohlo být ve spise nic, co by bylo pro posouzení podstatné. V jiných případech do spisů chodil. Pokud jde o stopy otěru na vozidle, tak obžalovaný uvedl, že uvažoval s modelem kola, který byl ve výpočetním systému. Model není identický s konkrétním jízdním kolem. Stejně je to s modelem osoby. Pokud obžalovaný na straně 28 svého znaleckého posudku uvedl, že se v okamžiku kolize nacházelo jízdní kolo předním kolem před automobilem, pak tím myslel, že se nacházelo před rámovou trubkou, která pak narazila do rohu auta. [ulice] kolo rámové trubce předchází, a proto se muselo nacházet před ní. Obžalovaný přitom neviděl žádný rozpor ani v tom, že oděrky na kole byly dle fotodokumentace na boční části kola, nikoli na jeho přední části, jak celou dobu tvrdil. Pokud jsou na vozidle oděrky zepředu, tak ani v tom obžalovaný znalec problém nevidí. Podle něj poškozená narazila do rohu auta. Na svém jediném řešení si stále trval proto,, že to byl jeho názor“. Závěry ústavu nechápe.

Z výpovědi znalců [příjmení] [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení], kteří byli součástí týmu, jenž při [obec] učení technickém v [obec], ústavu soudního inženýrství, vypracoval revizní znalecký posudek, soud zjistil, že předložené písemné materiály nejsou pro vyhodnocení průběhu předmětné dopravní nehody dostatečně obsáhlé. Především chybí koncová poloha účastníků nehody. Dopravní nehoda byla nahlášena až s několikadenním odstupem. Popis dopravní nehody obžalovaným a poškozenou je v podstatě akceptovatelný, avšak liší se ve vylíčení, kdo do koho narazil. Jednotlivé varianty jsou pak v revizním znaleckém posudku podrobně rozvedeny. Pokud jde o předpokládané rychlosti, je přijatelné, že se řidič [anonymizováno] pohyboval nízkou rychlostí. Přesnější určení však s ohledem na chybějící podklady není z technického hlediska možné. Stejně tak je technicky přijatelné, že se i poškozená cyklistka pohybovala nízkou rychlostí. I v jejím případě však s ohledem na chybějící podklady není možné určit její rychlost. Technicky přijatelný popis průběhu dopravní nehody je součástí revizního znaleckého posudku. Z důvodu absence vstupních informací nelze určit ani místo střetu. Na základě výpovědí účastníků lze pouze uvažovat s jejich trajektorií. Průniky těchto trajektorií vytváří oblast možných míst střetů. Rozsah

takových oblastí (asi 20 m²) má velmi malou vypovídací hodnotu pro analýzu a průběh dopravní nehody. Vzhledem k absenci vstupních údajů tak nebylo vůbec technicky možné předmětný nehodový děj podrobně analyzovat. V teoretické úrovni tak zůstává i možnost odvrácení střetu. Z hlediska možností řidiče tento měl delší časový prostor pro zabránění dopravní nehody, pokud by najížděl do ulice více vpravo, čímž by se zmenšila oblast zakrytého výhledu v důsledku zaparkovaného vozidla po jeho levé straně. Cyklistka mohla jednoznačně zabránit dopravní nehodě, pokud by k jízdě využila cyklostezku, popřípadě, pokud by se pohybovala v jízdním pruhu, a nikoli na krajnici. Nehodový děj nelze analyzovat s jednoznačným závěrem. Bylo by možné vytvořit nekonečně mnoho variant vzájemného pohybu účastníků v čase, a tím i jejich grafických znázornění. Obžalovaný i znalec [příjmení] [příjmení] ve svých znaleckých posudcích postupovali metodicky správně. Z materiálů však vyplynulo, že obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] nepracoval s kompletním spisovým materiálem. Závěry obou znalců jsou technicky přijatelné. K jejich rozdílu došlo v důsledku nedostatečných podkladů. Podklady tak neumožňovaly provést analýzu nehodového děje s technicky přesným závěrem. Toto bylo možné pouze v obecné rovině, bez jednoznačných závěrů.

Dle názoru znalců je tato nejednoznačnost dána právě skutečností, že nedošlo k přesnému zadokumentování dopravní nehody ihned po jejím vzniku. Obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] nepracoval s kompletní dokumentací, neměl k dispozici veškeré výpovědi a vyjádření svědků, zejména z přípravného řízení. I tak se ovšem jedná o subjektivní podklady. Obžalovaný měl správně dospět k závěru, že nemá kvalitní objektivní dokumentaci. Měl se alespoň pokusit o to, aby měl k dispozici veškerou dokumentaci obsaženou v trestním spisu. Znalci pracovali s objektivní stopou – otěrem na nárazníku vozidla. I tato stopa byla ovšem, „předpokládaná“ s ohledem na časový odstup. Pravděpodobných mohlo být více variant. Jedna z možných variant, bylo řešení obžalovaného. Stejně tak rozsah rychlostí znalci určili poměrně široce. Znalci by rozhodně nesouhlasili s tím, existuje pouze jediná střetová pozice. Navíc, pokud jde o stopu na vozidle od jízdního kola, pak je střetová pozice revizního znaleckého posudku pravděpodobnější, než střetová pozice tvrzená obžalovaným. Obžalovaný uvedl jako možnost odvrácení střetu pouze na straně cyklistky. Tyto možnosti jsou ale v obecné rovině u obou účastníků.

Pokud by znalci uvažovali se stopami, které byly na vozidle, a přiřadili je k jízdnímu kolu, pak by nebylo možné vytvořit otěr na předním nárazníku vozidla a neumožňovalo by to variantu obžalovaného [příjmení] [jméno]. Teoreticky by se však dalo připustit, že se kolo mohlo svést a vytvořit uváděnou stopu. Byla by to však jedna z možných variant, nikoli varianta jediná. Není objektivně zjištěno, zda došlo ke střetu na hlavní komunikaci, či ještě na výjezdu z vedlejší komunikace. Podle znalců nelze ani uvádět rychlost řidiče [anonymizováno] tak, jak to učinil obžalovaný (3 km/hod) i druhý znalec, Ing. [příjmení] (8 – 12 km/hod). Rychlost nelze určit mimo jiné právě proto, že není známo místo střetu. Na druhé straně se jedná o rychlosti nízké a jednotlivé kilometry nehrají roli. Podstatnější je jejich interpretace. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] vůbec neuvádí možnost odvrácení střetu řidičem, čímž způsobuje rozdíl v interpretaci toho, kdo do koho narazil. Interpretace revizních znalců spočívala v tom, že do sebe oba narazili vzájemně, potkali se předními částmi vozidla a jízdního kola. Dokumenty, které měl obžalovaný k dispozici, mu umožnili něco dovozovat, avšak k jednoznačným závěrům dokumentace neexistuje. Pokud jde o stranu 20 znaleckého posudku obžalovaného [příjmení] [jméno], pak zde uvádí, že, „z polohy oděrek na rámu kola vyplývá, že v okamžiku kolize se kolo mělo nacházet předním kolem před automobilem“. Jeho střetová pozice, kterou i graficky znázornil, však tomuto závěru neodpovídá. Obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] pracoval se stopou (otěr dlaní na kapotě vozidla). Dle znalců se jedná o nesouvisející stopu. Oni sami s ní také počítali, ale podle názoru znalců mohla tato stopa vzniknout kdykoli jindy. Znalci neví, které dokumenty měl obžalovaný k dispozici, avšak z prvotních úředních záznamů vyplývá rozpor v poloze místa střetu. [příjmení] část posudku by měla obsahovat veškeré podklady, z nichž znalec vycházel.

K dotazům obžalovaného znalci uvedli, že korektní je jednoznačně, pokud by obžalovaný prověřoval více variant. Pokud postupoval pomocí simulačního a vícetělesového systému, pak z dopadu rukou na kapotu nelze vyvozovat téměř nic, neboť nejsou známy vstupní podmínky. Jedná se o jeden z možných postupů, na základě kterého však nelze dospět k jednoznačnému závěru při neznalosti vstupních údajů. Podle znalce umožňuje vícetělesový systém nasimulovat téměř cokoli. Stačí do něj nastavit spoustu jiných parametrů ve fyzicky přijatelných mezích. Pak je možné dojít i k jinému závěru, a to zejména při neznalosti vstupních údajů. Není ani jisté, zda otisky na kapotě například nevznikly v době, kdy cyklistka vstávala ze země. Závěr obžalovaného ve znaleckém posudku nelze vyloučit jakožto nemožný či vysoce nepravděpodobný, pouze neměl být uveden jako jediný.

Z listinných materiálů soud zjistil následující: Protokol o dopravní nehodě v silničním provozu byl vyhotoven [datum]. Dopravní inspektorát vylíčil událost tak, že řidič [anonymizováno] dne [datum] při odbočování vlevo proti příkazu dopravní značky „dej přednost v jízdě“ vjel do křižovatky, kdy nedal přednost v jízdě zleva po hlavní komunikaci příjíždějící cyklistce [příjmení]. Došlo ke střetu mezi levým předním rohem vozidla a pravým bokem jízdního kola, kdy cyklistka po nárazu upadla na přední kapotu vozidla. [příjmení] zkouška provedena nebyla. Cyklistka byla lehce zraněna, omezena na hybnosti pravé nohy do [datum], v léčení do [datum].

[příjmení] [jméno] [příjmení] byl obviněn z přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku. Z příloženého spisu [spisová značka] zdejšího soudu bylo zjištěno, že obžalovaný u hlavního líčení konaného dne [datum] svoji vinu doznal, když uvedl, že se při rozjezdu díval ve směru doprava, namísto doleva a narazil do příjíždějící cyklistky levým předním rohem svého vozidla. Po zjištění, že došlo ke zranění cyklistky, dodatečně učinil potřebné kroky k tomu, aby bylo z jeho zákonného pojištění vyplaceno odškodné. Hlavní líčení bylo tehdy odročeno za účelem zjištění, zda a v jaké výši došlo k pojistnému plnění, aby mohlo být dle návrhu obžalovaného jeho trestní stíhání podmíněně zastaveno. K následnému hlavnímu líčení konanému dne [datum] přišel obžalovaný k hlavnímu líčení v doprovodu obhájce JUDr. [jméno] [příjmení]. Svoji výpověď změnil v tom smyslu, že cyklistka jela po krajnici, namísto po cyklostezce. [jméno] blízko zaparkovaného vozidla, čímž ji přehlédl. Navíc uvedl, že cyklistka vrazila do jeho vozidla, zatímco on se rozhlížel doprava. S podmíněným zastavením jeho trestního stíhání proto nesouhlasil. S ohledem na změnu v jeho výpovědi bylo hlavní líčení odročeno na [datum], aby mohla být opětovně vyslechnuta poškozená. U dalšího hlavního líčení svědkyně [příjmení] uvedla, že obžalovaný [příjmení] najížděl plynule a rychle ro křižovatky. Vůbec nezastavil. Snažila se o oční kontakt s řidičem, ale ten ji vůbec nezaregistroval, neřídil se na ni a přední částí vozidla do ní narazil. Cyklistka potom přepadla na kapotu jeho vozu. Následně samosoudce zamítl návrh na provedení znaleckého posudku. U hlavního líčení konaného dne [datum] byl proveden listinný důkaz vyžádanou lékařskou zprávou a současně obhájce předložil znalecký posudek vypracovaný [celé jméno obžalovaného]. Za účelem jeho výslechu bylo hlavní líčení odročeno na [datum], kdy znalec [příjmení] [celé jméno obžalovaného] po řádném poučení dle § 106 trestního řádu a po připomenutí znaleckého slibu přednesl závěry svého znaleckého posudku vypracovaného dne [datum]. Znalec na svých závěrech setrval i přesto, že přiznal, že vůbec neměřil výšku vozidla a kola. Jízdní kolo viděl pouze na fotografii a nebyl schopen určit, kde a jak bylo poškozeno. Pokud jde o otěr na nárazníku vozidla, tak k tomu se znalec nejednoznačně vyjádřil, že nelze určit další pohyb jízdního kola po nárazu. Zcela vyloučil variantu, že by vozidlo narazilo předním nárazníkem do jízdního kola poškozené. Znalec dále zpochybnil i místo střetu, které na fotografii zaznačil obžalovaný v jednom z prvních hlavních líčení. [příjmení] sám by místo střetu umístil ještě před hranici křižovatky, do ulice [ulice]. Znalec nedokázal vysvětlit, z čeho dovodil, že se na kapotě nacházejí otisky poškozené, z nichž stále vycházel. Uvedl, že, z výpovědí“, přičemž poškozená se k tomuto vůbec v minulosti nevyjadřovala. Z poměrně dlouhého výslechu znalce je pak zřejmé, že při svém zkoumání uvažoval pouze s některými částmi výpovědi, vůbec nebral v úvahu rozpory a zejména ne prvotní zjištění. Z jeho strany šlo o ničím nepodložené hypotézy, kterými odůvodňoval

své tvrzení, že cyklistka narazila do téměř stojícího vozidla, nikoli naopak. Znalec přiznal, že neměl k dispozici výpověď obžalovaného z prvního hlavního líčení. I přesto stále trval na svých závěrech. Hlavní líčení bylo proto odročeno a ve věci byl přibrán znalec [příjmení] [příjmení] k přezkoumání neúplného znaleckého posudku předloženého obžalovaným, respektive jeho obhájcem. Znalec [příjmení] [příjmení] svůj znalecký posudek přednesl u hlavního líčení konaného dne [datum] a následně byl vyhlášen odsuzující rozsudek, kterým byl [jméno] [příjmení] uznán vinným ze spáchání přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku. Proti rozsudku si podal obžalovaný odvolání. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 11. 2015, čj. [číslo jednací], bylo trestní stíhání obžalovaného [jméno] [příjmení] podmíněně zastaveno. V odůvodnění přitom krajský soud uvedl, že znalecký posudek znalce [příjmení] [jméno] je nejasný a neúplný, a varianty, ke kterým dospěl, neodpovídají provedeným důkazům.

Všechny provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti. Z provedených důkazů jednoznačně vyplynulo, že dopravní nehoda, která se stala dne [datum], nebyla řádně zadokumentována v době události. Protokol o dopravní nehodě byl vyhotoven až za 14 dní. Stejně byla dodatečně provedena i fotodokumentace vozidla a jeho údajného postavení v křižovatce. Za této situace, kdy zcela absentují důkazy ohledně místa střetu vozidla a jízdního kole, byl obžalovaný [příjmení] [jméno] vypracován na žádost JUDr. [anonymizováno] znalecký posudek. Obžalovaný přitom zjevně dostal neúplnou dokumentaci. Sám při podání znaleckého posudku ve věci [spisová značka] přiznal, že neměl k dispozici ani výpověď [jméno] [příjmení] z prvního hlavního líčení. [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se přitom rozcházelely, výpověď [jméno] [příjmení] se navíc v průběhu času výrazně měnila, a nebylo tudíž možné z těchto výpovědí dospět k jednoznačnému závěru o průběhu nehody. Znalecký posudek vypracovaný obžalovaným [příjmení] [jméno] odpovídal poslední verzi [jméno] [příjmení] a zcela odmítal verzi jinou. Na svém postoji si ostatně obžalovaný stál i v průběhu nyní projednávané věci. Ze závěrů revizního znaleckého posudku a výpovědí dvou slyšených znalců přitom bylo zjištěno, že při tak minimální důkazní situaci (škrábance na nárazníku vozidla a rámu jízdního kola) rozhodně nelze dospět k žádnému jednoznačnému závěru. Nelze určit místo střetu, nelze určit střetovou pozici, nelze určit ani rychlost, s jakou se účastníci pohybovali. S přihlédnutím ke všem výpovědím by bylo možné dojít k nekonečnému množství různých řešení. Verze obžalovaného [příjmení] [jméno] by byla pouze jedinou z těchto možných řešení. Nadto je nutno uvést, že obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] obhajoval svoji jedinou správnou verzi (opakovaně) zejména otisky dlaní na kapotě vozidla [jméno] [příjmení]. Jde o zcela neprůkaznou záležitost, když tato stopa nebyla zajištěna na místě činu v době nehody a nijak ji ani neverifikovala poškozená [příjmení]. Tyto otisky tak mohly vzniknout kdykoli před i po nehodě a není ani zřejmé, kdo je učinil. Skutečnost, že poškozená [příjmení] vypověděla, že „spadla na kapotu“ rozhodně nemůže tyto otisky nijak verifikovat.

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se nyní hájil tím, že jeho znalecký posudek nebyl nepravdivý. Opakovaně mu bylo jak státním zástupcem, tak i samosoudkyní sděleno, že není vinný z toho, že by podal nepravdivý znalecký posudek, nýbrž hrubě zkreslený a neúplný. Navíc možnost zabránění střetu přiznal pouze poškozené [příjmení]. Na straně řidiče [anonymizováno] takovou možnost žádnou neuvedl. Byl to přitom právě řidič [anonymizováno], který měl dle svlého značení vjíždět do křižovatky natolik obezřetně a v takovém místě, aby měl dostatečný přehled o situaci na hlavní silnici, na kterou se chystal vjet.

Hrubě zkreslený znalecký posudek je takový, který může částečně odpovídat skutečnosti, ovšem některé podstatné okolnosti, respektive závěry, jsou vědomě hrubě nepřesné či nepravdivé. O neúplný znalecký posudek se jedná, pokud znalec úmyslně zamtlčí některé podstatné okolnosti (z hlediska účelu a závěrů posudku), které při zpracování posudku musel zjistit, a tyto okolnosti mají zásadní význam pro jeho odborné závěry.

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] podal ve věci [spisová značka] u Okresního soudu v Bruntále znalecký posudek, který aniž by byl podložen objektivně přesně zjištěnými důkazy, podporoval verzi tehdejšího obžalovaného [jméno] [příjmení] a nepřipouštěl žádné jiné řešení.

Takto si počínal i přesto, že si musel být vědom toho, že v důsledku důkazní nouze a rozporných výpovědí účastníků existuje nekonečně mnoho různých řešení. Současně si byl vědom skutečnosti, že je [jméno] [příjmení] viněn (ve stručnosti) z toho, že, „narazil do cyklistky“. Jeho závěry ve znaleckém posudku však tvrdily, že právě cyklistka, „narazila do téměř stojícího vozidla“, jediné cyklistka mohla odvrátit dopravní nehodu a žádnou jinou verzi nepřipustil. Jeho hrubě zkreslený a neúplný znalecký posudek přitom mohl mít zásadní význam pro posouzení viny obžalovaného [jméno] [příjmení].

V jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] soud spatřuje úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když obžalovaný věděl, že existuje více variant řešení daného problému, přesto je ve svých závěrech neuvedl. Úmyslně neuvedl ani možnost, jak mohl obžalovaný [jméno] [příjmení] sám dopravní nehodě zabránit. Jediné skutečné důkazy (oděrky na rámu kola a předním nárazníku auta) navíc vyhodnotil v rozporu s jejich objektivní lokalizací, když pro svůj jediný kategorický závěr uvažoval s jinou střetovou pozicí, než sám na straně [číslo] svého znaleckého posudku uvedl.

Po zhodnocení všech provedených důkazů tak soud dospěl k závěru, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jako znalec podal hrubě zkraslený a neúplný znalecký posudek a před soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí. Tímto svým úmyslným jednáním naplnil po všech stránkách zákonné znaky přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku.

Soud hodnotil všechny okolnosti spáchaného přečinu, zejména samotné jednání obžalovaného a jeho následek (účinek). Soud hodnotil způsob provedení přečinu a motiv jednání obžalovaného, kterým byla zřejmě snaha vyvinut [jméno] [příjmení]. Obžalovaný tak závažným způsobem porušil zájem společnosti na řádném výkonu znalecké činnosti a na správném a úplném zjištění skutkového stavu, jakožto základu pro zákonné soudní rozhodnutí.

Na druhé straně soud hodnotil i osobu obžalovaného [celé jméno obžalovaného], který se stále žije jako OSVČ a současně je mu vyplácen i starobní důchod. V místě bydliště k němu nejsou žádné negativní zprávy. V opise rejstříku trestů nemá obžalovaný zatím žádný záznam. V současné době je proti obžalovanému vedeno trestní řízení ještě u Okresního soudu v Ostravě, a to pro dva přečiny křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1 trestního zákoníku a dva přečiny křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Ve věci doposud nebylo rozhodnuto.

Při úvahách o uložení trestu, zejména pokud jde o jeho druh a výměru obžalovanému polehčovalo, že před spáchaním trestné činnosti žil řádným životem. Soud u něj neshledal žádnou okolnost přitěžující.

Obžalovanému byl ukládán trest dle § 346 odst. 2 trestního zákoníku, kde je trestní sazba v rozmezí od šesti měsíců do tří let odnětí svobody.

Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu bude v případě obžalovaného [celé jméno obžalovaného] dosaženo uložení trestu odnětí svobody mírně nad dolní hranici trestní sazby, v trvání deseti měsíců. S ohledem na osobu obžalovaného a jeho dosavadní bezúhonnost má soud za to, že postačí ukládat pouze výchovný trest, tedy nespojený s jeho přímým výkonem. Zkušební doba byla obžalovanému uložena krátká, v délce 2 roků. Povinností obžalovaného bude v průběhu zkušební doby prokázat řádným životem, že šlo pouze o ojedinělé vybočení. V opačném případě soud rozhodne, a to eventuálně již v průběhu zkušební doby, že se podmíněně odložený trest vykoná.

Dále byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti soudního znalce v oboru doprava na dobu v trvání dvou roků, neboť obžalovaný se dopustil trestné činnosti právě v souvislosti s touto činností.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu, nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Bruntál 13. listopadu 2017

Mgr. Jana Janečková v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marcela Danielisová